

214.

1474

144 (1)

~~214~~ 214
C

1414

Jummal a Nou
Innimesse iggawessest önnistussest:
ehk

Lü H h i E n n e

Op pet u s,

Ruida innimenne on

- I. Jummal a sarnatseks lodud,
- II. Patto sis se langenud,
- III. Pattu st árrapeástetud
ning falliste lunnastanud, ja
mil wisil temma.
- IV. Sest fallist árralunnas-
tamissest peab kassó sama,

Et iggamees woib lühhidelt runda.
Ruida temma peab
öiete uskuma,
waggaste ellama, ja
iggaweste önsaks sama:

Küssimiste ja Kostmistega üllespandud,
ja pühha kirja sannadega
finnitud ja árraselletud.

JESUSSÉ Nimmel.

I. Õppetus.

Ruida Jummal innimest on Ioruud.

I. Küssiminne.

Kes on taewa, Ma, merre, ja keik, mis seál
sees on, Ioruud nint tānnini hoitnud?

Kostminne. Kolm-ainus Jummal,
Issa, Poeg ning vühhä Waim.

I Mos. 1, 1. 2. 3. Algmisses loi Jummal tae-
wast ja maod; ja se Ma olli tühhi ja paljas, ja
pimmedus olli lüggarvusse peäl. Ja Jummalela
Waim olli lähwitamas nee peäl; Ja Jummal
üties: Sago walagus; ja walagus sai.

33 Eaul. 6, s. Jehowa sanna läbbi on taewad
tehtud, ja temma su Waimo läbbi leik nende väggi.

II. Mitme páwaga loi Jummal keik, mis
on lodud?

Ku e p å w a g a. Eessimes sel páwal loi Jum-
mal se walgusse; teisel taewa; kolmandamal
lahhutas Jummal se ma merrest ärra, ning loi
ma peäl keiksugust rohto ja puud; neljandamal
páwa, ku, ja need tähhäd; viendamal, keiksugus-
sed fallad ja liinud; kuendamal, keiksugus sed lo-
juksed, ussid, maud, ja wimaakse innimesse. I Mos. 1.

III. Ruida loi Jummal innimesse:

Mulla tükkist loi Jummal innimesse,
Adam nimmi, ja temma naese Adama
kühe luust, Eva nimmi.

I Mos. 2, 7. Ja Jehowa Jummal walmistas
sedda

sedda innimest, mis pōrm on, mullast, ja puuhus emma ninnasse ellawat ðhko.

IV. Missuggune olli innimenne omnia essi messe lomisse polest?

Temma olli Jummala omma Loja sarnane.

I Mos. 1, 26. 27. Ja Jummal ütles: Tehkem innimest ennaste nāo járrele ennaste sarnatseks, et nemmad wallitsewad ülle kallade mis merres, ja ülle lindude mis taewa al, ja ülle lojuste, ja leik ülle se Ma, ja leik ülle romajatte, mis Ma peál romawad. Ja Jummal loi se innimesse omma nāo jerrele, Jummala nāo járrele loi ta tedda; mehheks ja naeseks loi temma neid.

V. Kuida olli innimenne Jummala sarnane?

Nenda et ta olli pūhha, ðige ja ònnis ilmima pattota ja waewata.

Ewes. 4, 24. Ja teie peate ennaste peále wōtma sedda uut innimest, kes Jummala sarnatseks on lodud tōssise ðigusse ia pūhhitsusse sees.

VI. Ruhho panni Jummal innimest, kui ta tedda sai lonud?

Jummal panni tedda Edeni ehk paradiisi aeda, et temma sedda piddi harrima ning hoidma.

I Mos. 2, 15. Ja Jehowa Jummal wōttis se innimesse, ja panni tedda Edeni aeda, sedda harrima ja sedda hoidma.

VII. Mis kåsko andis temma temmale?

I Mos. 2, 16. 17. Ja Jehowa Jummal kåskis innimest ja ütles: Keikist aia puist woid ja

Kül sūa; agga fēst hea ja kurja tundmissee puust ei pea sa mīte sōma; fēst mil pāwal sinna fēst sōdd, pead sa surma surrema.

II. Öppetus.

Kuid a innimenne on patto sissē langenud.

I. Agga ons innimenne se hea ja önsa ello sissē eht Jummala sarnatseks jānud?

Ei olle mitte jānud; fēst temma kautas sedda önne årra kurrati pettusse ja kawwalusse läbbi.

II. Kuid a pettis kurrat innimest?

Temma tootas temmale kawvalaste suremat torkust, ja eksitas tedda se läbbi, et ta Jummalat ja temma kässo-sanna mahajättis, ja kurrati sanna wöttis kuulda.

I Mos. 3, 1-7. Agga maddo olli kawvalam kui leik ellajad mis wålja peäl, mis Jehowa-Jummal olli teinud ja se üles naese wasto: Kas se on, et Jummal sedda öölnud? teie ei pea ei ühhestki rohho aia puust sōma. Ja naene üles mao wasto: Kül meie sōme rohho aja puwiljast; Agga selle pu wiljast, mis kest aeda, on Jummal üttelnud: teie ei pea mitte seest sōma eggatemmasse puutma, et teie årra ei surre. Ja maddo ütles naese wasto: Teie ei pea mitte surma surrema. Sest Jummal teab, mil pāwal teie fēst sōte, et teie silmad sūs lahti sarvad ja fate kui

Jum-

Jummal, ja tunnete head ja kurja. Ja se naene näggi, et se pu hea olli roaks, ja et ta filmadele himmo teggi, ja et se pu olli armas, et ta piddi targaks teggema; siis wottis ta temma wiljast ja sõi, ja andis ühtlase ka omma mehheli ja temma sõi. Siis said nende mollemarre filmad lahsti ja tundsid ennast allasti ollewad: ja nemmad õmolecid wigi - lähtå folko ja teggid ennestele pölded.

III. Ons siis innimenne se parto läbbi sure hådda sisse saatnud:

Jah, temma on isseennast ja keik omma sugutwossa keigefurema hing ja ihho hådda sisse saatnud.

Nom. 3, 10. 11. 12. Nenda kui kirjotud on: ei olle kes õige on, ei ühteainustki; et olle sedda kes moistab, polle sedda kes Jummalat diete otsib; nemmad on keik kõrvale läinud nemmad on ühtlased kõlumatumsaks sanud, ei olle sedda kes head teeb, ei olle ühteainustke. 14 Laul. 3. s.

IV. Misfugguse hådda sisse on nüüd keik innimesed hing polest sanud:

Se sure hådda sisse, et nemmad omast väest ei kolba ühtige head teggema agga ussinad ning walmis on kurja teggema.

Ewes. 4, 18. Kes ommas meles pimedaks sanud, ja on laangel Jummala ellust årra se rummalusse párrast, mis nende sees on, nende süd-dame kõowadusse párrast.

V. Missugguse hådda sisse on nemmad
ihho polest sanud:

Et nemmad nūud on többised, håddas,
waewas ja surreliffud.

I Mos. 3, 19. Omma palle hiagi sees pead sa
leiba sōma: senni kui sa jālle mullaks saad, sest
sestsammast olled sa woetud. Sest sinna olled
pōorm ja pead jālle pōrmuks sama.

VI. Missuggused on nūud keik innimesed
patto pārrast:

Nemmad on wihha ja surma lapsed,
se on Jummalala wihha ja iggawesse pōr-
go pina wåårt.

Rom. 5, 12. Otse kui ühhe innimesse läbbi pat-
to ma-ilma sisse tulnud, ja patto läbbi surm: nen-
da on ka surm keikide innimeste sisse läbbilainud,
kelle ühhe sees nemmad keik on patto teinud.

VII. Kas woimad innimesed nūud isseen-
nast sest håddast peästa:

Ei woi mitte, sest nemmad ei woi isse-
ennesest mitte omma hingे hådda ðiete
tunda eggia sest lahti sada.

Ioan. 9, 40. 41. Ja monningad neist Wari-
seridest ülesid Jesusse wasto: Kas meie ka pim-
medad olleme? Jesus üles nende wasto: Olleks-
site teie pimmedad, siis ei olleks teil mitte patto, ag-
ga et teie nūud ütlete: meie nāme, siis jáab teie pat.

Rom. 7, 24. Oh minna willets innimenne! les
peästab mind sellesinnatse surma ihhus? Ewes.
4, 18. Ebr. 2, 15. Ap. T. 28, 26. 27.

III. Oppetus.

Ruida innimenne on pattust årrapeästetud ja falliste lunnastud.

I. Ons Jummal tahtnud, et innimenne piddi patto sisse jáma ja hukka sama:

Ei olle Jummal sedda mitte tahtnud, tatahtis, et innimenne piddi pattust peäsmä ja önsaks sama.

Esel. 33, 11. Ni töveste kui ma ellan, se on Iisanda Jehorwa sanna: mul ep olle head meelt selle surmast, kes õäl, waid fest: kui se, kes õäl on, põrab omma tee peält, et ta woiks ellada. Pöörge ümber, pöörge ümber omma kurja tede peält; fest mikspärrast tahhate teie surra, oh Iisraeli suggu.

2 Peet. 3, 9. Jummal on pütska melega meie vasto, ja ei inihha mitte, et monned peatwad hukkaminnema, waid et keik peatwad meleparrandamist lättie sama.

II. Mis läbbi on Jummal seddasinnast omma armo tahtmist pattuse innimesele tootanud?

Se läbbi, et ta on tootanud omma ainsa Poia läkitada Lunnastajaks ning Onnisteggiaks.

1 Mos. 3, 15. Ma tahhan wiha-waeno tösta sinno ja naese wahhele, ja sinno seemne ja temma Seemne wahhele; Sesamma peab so pea rõhhuma, ja sinna wöttad temmale kanda rõhhuta.

1 Mos. 22, 18. Ja sinno Seemne sees peatwad keik ma-ilma rahwas ennast önnaistama. Katal. 3, 8.

III. Ons Jummal omma tootusse sanna töeks teinud:

Jah on oma tootusse sanna töeks teinud,
ja omma Poia seie ilma sisse läkkitanud.

Kal. 4, 4. Qui aeg täis sai, läkkitas Jummal omma Poega, et ta piddi naest sündima ja lässö alla sama; et temma neid, kes lässö al oolid, piddi ärralunnastama et meie piddime laste õigust sama.

IV. Kuid a on Jummala Poeg seie ilma sisse tulnud?

Temma on pühast Waimust sadud, ja neitsist Mariast ilmale todud.

Luk. 1, 25. Ja se Ingel vastas ja ütles temmale: Pühha Waim peab so peale tullema ja keigekõrgema wäggi so ülle varjama: sepärrast peab ka se pühha mis siinust sünib, Jumala Poaks hütama,

V. Mis on Jummala Poia eht meie Lunastaja nimmi?

IESUS KRISTUS.

Matt. 1, 21. Temma peab ühhe poia ilmale toma, ja sinna pead temmale nimme pannema Jesus, fest temma peästab omma rahwast nende püttudest. Joan. 1, 42.

VI. Mis on Jesus Kristus omma ollesisse polest?

Tössine Jummal ja tössine innimenne.

Rom. 9, 5. Kelle päralt wannemad on, ja kellest Kristus tulleb lihha polest, kes on ülle keitide Jummal, kiletud iggaweste, Amen.

VII. Kuid a piddi meid Jesus Kristus kuratist, partust ning surmast peästma?

Temma piddi meie püttud ennese peale wõtma ja kandma.

Joan.

Ioan 1, 29. Teisel pával náab Joannes Je-
sus ennese jure tullevad; ja útleb: Vata, se on
Jummala Tai, kes ma-ilma patto árrakannab.

Esa. 53, 4. Óde te, meie haigudsed on Tem-
ma enne e peåle móinud, ja leit meie vallo kan-
nud, agga meie arvasime tedda temma ennese
sü párrast wiggasel's tehtud, Jummalaast peksnud
ja waewatud ollewad. 2 Kor. 5, 21.

VIII. Misga on temma meie patto súnd- maësnud:

Omma falli werre ja surmaga.

1 Petr. 1, 18. 19. Ja teie teate, et teid ei olle
kaddumatte asjadega, ei hóbbega eggä fullaga
lunnastud teie tühjast ellamisest, mis teie ollete
wannemist öppinud, waid Kristusse kui ühhe il-
ma wiggata ja puhka Talle falli merrega.

1 Tim. 2, 6. Kes ennast isse on annud sun-
nastamisse hinnaks leikide eest, et se ommal aial
piddi ülestunnistadama. Matt. 20, 28.

IX. Ons Kristus Jesus surma sisse já nud:

Ei olle mitte já nud, fest temma on sur-
nust jálle ülestouchnud, taeva läinud, ja
istub Jummala parremal fäel.

1 Kor. 15, 3. 4. Gest ma ollen keigeessite tei-
let sed da annud, mis minna ka ollen sanud, et
Kristus on surnud meie pattude eest kirjade jár-
rele, ja et temma on maetud, iq et ta on ülestouss-
nud kolmandamal pával kirjade járrele.

Mark. 16, 19. Ja Issand, kui ta nendega sai
rälinud, woeti üles taeva ja istub Jummala
parramal polel.

X. Misspärrast on Jesus Kristus taewa
ehk omma au sisse läinud?

Et temma meie eest viddi palluma ja
pühha Waimo meile andma.

Ebr. 7, 25. Sepärrast woib temma ka allati ja
täieste õnsaks tehha neid kes temma läbbi Jum-
mala jure tullewad, ja ellab ikka, seks et ta nen-
de eest passub.

Rom. 8, 34. Kas se, kes woib hukamoista?
Kristus on se, kes furnud, ja mis veel ennam kes
ka üllesärratud, kes ka on Jummala parremal
läel, kes ka meie eest pallub.

Joan. 16, 7. Agga minna ütlen teile sedda tööt:
se tulleb teile heaks, et minna ärralähhan; seit kui
minna ärra ei läbhå, siis ei tulle trööstia mitte teie
jure; agga kui minna saan ärralainyd, tahhan
minna tedda teie jure läkitada. Ap. E 2, 33.

XI. Kas siis Jesus Kristus taewast jälle tulleb

Jah tulleb nähtav al kõmbel kohhut
moistma ellawatte ja furnutte peale.

Ap. E. 1, 11. Sesinnane Jesus keik teilt on ülles-
woetud taewa, se peab tulema selsammal kõmbel,
kui teie tedda ollete naimud taewa ärraminnerad.

2 Tessol. 1, 6 - 10. Ap. E 10, 42.

XII. Mis head on Jesus Kristus omma kan-
natamisse surma ja ülestousmissee
läbbi meile saatnud?

Temma on keik innimesed Jummalaga
levpitänud, omma õigust ja pühha Waimo
neile saatnud, ja sedda kohhut, et nemmad
Jummalala sees igaвесse õnne ja ilmalöp-
matta rõmo woiwad sada.

2 Kor. 5, 19. Sest et Jummal olli Kristusse sees ja leppitas ma-ilma isse enneisega ãrra, ja ei arwanud neile mitte nende ülleastmissed sõuks; ja temma on meiesisse pannud ãrraleppitamisses ãna.

Esaia 53, 1. Mo lullane, se Õige teeb paljo õigeks se läbbi, et nemmad tedda tundwad, sest Temma kannab keik nende üllekohhut Joan. 17, 21. 24. Rom. 3, 25. 5. p. 1. 2. 8. 11. s. Kal. 3, 11. 1 Joan. 1, 3.

XIII. Kust õppime meie sedda keik?

Meie õppime sedda Ewangeliumist ehk armo-õpetussfest.

Rom. 1, 16. Minna ei hâbbene mitte Kristusse armo-õpetussfest, sest se on Jummala wâggi õnnistus eks iggaühhele, kes ussub, ni hâsti Judamehhele essite, kui ka Kraka mehhele. Sest Jummala õigus ilmutakse sellesamma sees ussust usko, nenda kui kirjotud on! Agga se, kes ussust õige on, peab ellama.

XIV. Mis teeb Jummal Ewangeliumi läbbi

Jummal katsub ja pallub meid raskeste, et meie veame temmaga leppima, se on: sedda libha meelt, mis üks waen on Jummala vasto, mahhajâtma, ja keikist aiast, mis meie Issand Jesus Kristus meile on saatnud, ossa ja fasso wôtma.

2 Kor. 5, 20. Meie pallume nûud Kristusse assemel: Andke ennast Jummalaga ãrraleppitada.

1 Joan. 1, 3.

Kor. 1, 9. Jummal on ustav, kelle läbbi teie olete kutsusud temma Poia meie Issanda Jesusse Kristusse ossasamissels.

IV. Öppetus.

Mil wiſil innimenne Jesuſſe Kris-
tusſe lunnaſtamisſest kasso ſaab.

I. Saivoad ſuis keik innimesſed neift Jesuſſe
armo andiſt ossa ning kasso?

Ei ſa mitte et kui Jesuſ ſeid keik on kai-
liſte árralunnastanud ja peáſtnud.

Matt. 7, 21. Ei ſa keik, kes minno wastro út-
leb; Iſſand, Iſſand! taewariki, maid kes teeb
minno Iſſa tahtmiſt, kes taewas on.

II. Mikspárraſt ei ſa keik ſeit kallist Jesuſſe
lunnastamisſest kasso?

Sevárraſt, et ſe ſurem hulk ſedda pim-
meduſt ehf pattuſt ello ennam armastaſ,
kui ſedda walguſt ehf wagga ello.

Ioan. 3, 19. Alga ſe on ſe buklamoiſtminne, et
Walguſ on tulnud ma-ilma ſc̄ſe; ja innimesſed
armastaſid pimmeduſt ennam kui ſedda Wal-
guſt; ſeit nende teud ollid kurjad.

III. Kes need on, kes nenda temmia kallist
lunnastamisſest kasso ei ſa?

Keik need, kes ühhe ehf mitme atwiva-
likko patto ſees jáwad ellama.

Kal. 5, 19. 20. 21. Awwoli kud on lihha teud,
mis on needſinnatſed: abbiellorikminne, horus, ro-
jus, kimalus, moðra-jummala teniſtus, noidus,
waen, riud, kadde wihha, wiħhastelemiſed, riid-
lemissed, lahkumissed, ſeggased öppetuſſed, kad-
dedus, tapmiſſed, liigiominne, prassiminne, ja
mis nende ſarnatsed on, mis minna telle enne út-
len,

len, nenda kui minna ka enne ollen üttelnud, et need kes nisuggust tewad, ei pea mitte Jummala riki pärrima. Jak. 2, 10. 11.

IV. Kas siis need sawad kassó Jeesusest, keda näitse agga peält vätigad ollewad?

Ei sa mitte, kui nemmad seest piddi patfused himmud armastawad, ja ilmalikko asjade eest ennam murret kandwad, kui omma hinge parrandamisse eest.

2 Tim. 2, 5. Kellel on Jummala kartusse näggo, agga selle wågge salgarwad nemmad årra, ja neist lahk. Matt. 7, 22. 23.

1 Joan. 2, 15. Kui keige ma, ilma armastab, selle sees ei olle mitte Issa armastus. Tit. 1, 16.

V. Res siis seest kallist Jeesuse lunnastamisest kassó sawad:

Need üksvainis sawad ossa ja kassó, kes omma hinge häddä õiete tundwad, ommad pattud süddamest kahhetsewad, mahha jätwad ja õige ussoga Jeesuse omma aino Onnisteggia käest abbi otsiwad.

Mark 1, 15. Jummala riik on liggi tulnud parrandise meelt, ja uskuge armo öppetust.

Esa. 1, 16-19. Peske ennast, puhhastage ennast, saatke ommad kurjad teud mo silma eest årra, seiske kurja teggemast: öppige head teggeme, noudke, mis kohhus, saatke ülleannetumad õige teie, moistke kohhut waeste lastele, selletage leske-naeste asjad årra. Et tulge siis, ja selletagem ommad asjad issekesk, ütleb Jehowa. Kui teie pattud on kui elle punnased rided, siiski peawad

nem

nemmad ni walgeks sama kui lummi; kui nemmad punnased on, kui werre karva rie, peawad nemmad ommeti walge willa sarnatseks sama.

VI. Missuggused armo aānid sawad need,
kes nenda pattrust pōörwad ja Jesusse
sisse ustwad:

Nemmad sawad 1) sedda Jummala armo, et nemmad ennast julgeste woivad Jummala lapsiks fitelda.

Ewes. 1, 5. 6. Jummal on meile enne seādnud laste ðigust Jesusse Kristusse läbbi ennese pole omma tahtmissee hea mele järrele, omma armo au kītusseks, misga temma meid ennesele armfaks teinud, se armsa Poia sees

2) Pattude andeks-andmist; Ewes. 1, 7. Kelle sees meil on årralunnastaminne temma werre läbbi, pattude andeks-andminne temma armo rikkust mõda. 1 Joan. 1, 9.

3) Iggawest ðigust; Vil. 3, 8. 9. Tatbessete minna arwan ka keik kahjuks minno Issanda Jesusse Kristusse wågga kalli tundmissee wasto, kelle párrast ma keik ollen kahjuks arwanud, ja arwan sedda keik pühkmed ollerwad, et ma Kristust woiksin kassuks sada, ja et mind temma seest leitakse, et mul ei olle omma ðigust, mis kassust tulleb, waid mis Kristusse ussu läbbi tulleb, se ðigus, mis Jummalast tulleb usso läbbi.

4) Pühha Waimo; Ap. E. 2, 38. Peetrus ütles nende wasto: Parrandage meelt ja iggaüks teie feast lasko ennast ristida Jesusse Kristusse nimme peale pattude andeks andmisseks, ja siis peate teie pühha Waimo anni sama.

5) Iggawest ello; 1 Joan. 5, 11. 12. 13. Ja se on se tunnistus, et Jummal meile on iggawest ello annud, ja sesamma ello on temma Poia sees. Kellel se Poeg on, sellel on ello: kellel Jummala Poega ei olle, sellel ei olle sedda ello mitte. Sedda ollen ma kirjotanud teile, kes teie ussute Jummala Poia nimme sisse, et teie peate teadmä, et teil iggawenne ello on, ja et teie peate uskma Jummala Poia nimme sisse. Joan. 17, 3.

VII. Kuid a peab nisuggune watga innimene ellama, kui temma ni sured anmid tah-hab otsani hoida?

1) Peab temma sedda, mis ta ristmisses on tootanud, kindlaste piddama, ja usso läbbi Kristusse sisse jáma.

1 Peet. 3, 21. Selle vastorähendus se ristminne teeb meid nüüd ka õnsaks, (ei mitte rojuse ärrasaatminne libha peält, waid hea süddame tunnistusse julge küssiminne Jummala käest) Jesusse Kristusse ülestousmissee läbbi.

Joan. 15, 4. Jäge minno sisse ja minna teie sisse: otsekui winapu oks ei woi wilja kanda isse ennesest, kui temma ei já winapu külge, nenda ka teie, kui teie ei já minno sise.

2) Peab ta vühha Waimo juhhata-misse járrele ellama.

Rom. 8, 12. 13. 14. Sepärrast nüüd, wen nad, ei olle meil wölgö lihbaga, et meie peaksite lihha járrele ellada, siis peate teie surrema; agga kui teie Waimo läbbi ihho teud wottate surretada, siis

siis peate teie ellama: sest ni mitto kui Jummala
Vimo läbbi juhbataks, needsinna sed on Jum-
mala lapsed. Kal. 5, 28.

3) Peab ta jummalast sannast ja kallist
õhtosöma: aiaast omma hingele ussu kin-
nitust saatma.

I Pet. 2, 2. Himmustage otsego praego sün-
dinud lapsoleksed sedda Jummala fanna selget
pima, et teie selle läbbi wuite kaswada.

I Paul. 1, 2. 3. s. Wägga önnis on se inni-
menne, kes ei läi õälatted nou járrel, egga seisla
pattuste tee peál, egga itsu pilkiatte járre peál;
waid kel hea meel on Jehowa kássó öppetusfest,
ja mótlob ta kássó öppetusse peále õöd ja pää-
wad; siis on temma otsego pu mis wee soonte
ärristutud, mis omma milja annab omimal aial,
ja kelle lehhed 'ei puddene, ja keik mis ta móttab
tehha lähhåb korda.

I Kor. 11, 28. 29. Innimenne katsko isse en-
nast läbbi, ja nenda söga temma sest leiwast, ja
jogo se karrika seest: sest kõlwato fööb ja joob,
se fööb ja joob isseenesest nuhtlust, n. t. s. Ap.
Eegg. 2, 46. 47.

4) Peab ta waltwama, ja Jummalat
keigest süddamest palluma.

I Peetr. 5, 8. Olge kassinad, waltwage sest
teie waenlane kurrat käib ümber, kui mõiraja
loukoer, ja otsib, sedda temma woiks ärraneels-
da, selle wasto seiske kindlaste uskus. Matt. 7,
7. 8.

5) Peab ta omma hinge waenlaste, se
on:

on furrati, ma ilma ja omma libha himmo vasto wannema ja neid årrawoitma.

Kal. 5, 6. 17. Käige Waimus, siis ei te teie mitte libha himmo järrele: fest libha himmus ab Waimo vasto, ja waim libha vasto, agga need-sinnatsed on teine teise vasto, et teie sedda mitte ei te, mis teie ial tahhate Ebr. 12, 4. 1 Joan. 5, 4 5. Ewes. 6, 10, 13. 1 Petr. 2, 11.

6) Peab ta sün ilmas keik willetsust ja risti kannatlikko föddamega kannatama.

Ebr. 10, 36. Kannatust lähhåb teile tar vis, et teie Jummalta tahtmist tehhes woite tootust käte sada. Jak. 5, 7 8.

VIII. Kas siis tössised risti innimessed pea-wad sün ilmas risti ja willetsust kannatama:

Ja peatwad kannatama.

Luk. 9, 23. Ja Jesus ütles keikile: Kui legi minno järrele tahhab tulla, se salgago isseennast ärra, ja wötko omma risti iggapääro enne e peale ja käigo minno järrel. 2 Tim. 3, 12. Ebr. 12, 8.

IX. Mitmesugune on nende waggaade riis ja willetsus:

Rahbesugune, 1) se wäljaspiddine,
2) se seestpiddine rist ja willetsus.

X. Mis on se wäljaspiddine rist ja willetsus:

Keik hääda, mis wäljaspiddi nende peale tulleb, kui neile üllekohhut tehhasse ja nende wagga ello teotakse. n. t. s.

Joan.

Ioan. 16, 1. 2. Sedda ollen minna teile räki-nud, et teie ennast ei pahhanda. Ja nemmad lük-lawad teid koggodussest välja; ka tulleb se tund, et iggaüks, kes teid tappab, mötleb ennast Jum-malale melehead kui übhe oħwriga teggewad.

XI. Mis on se seestpiiddine rist?

Seestpiiddine rist on se waew, mis innimenne wastopannes tunneb, kui pattu-sed himmud ja mötted temma meelt waste seestpiiddi touswad.

38. Paul. 9. s. Ma rägin omma üllekohhut ülles, ma ollen murren omma patto vårrast.
Rom. 7, 24.

XII. Mlikspårrast peawad need waggad ni-suggust risti ja willersest kannatama?

Sepårrast et nemmad peawad ikka varremaks, vühhamaks, waggamaks ja Kristusse sarnatseks sama.

I Peet. 1, 6. 7. Teie peate wågga röömsad olemas, kes teie nüüd pissud (kui se tarvis lähhåb) kurwad ollete monnesarnaste kiusatusse sees, et teie usk, kui se saab läbbikatsutud, peab leitama paljo ülema ollemast kui kuid, mis laub, ja siis-ki tulles läbbikatsutakse, kitusseks ja auuks ja auustamisseks, kui Jesus Kristus ilmub. **Ebr. 12, 10.** Rom 8, 29.

XIII. Kas Jummal need waggad nende wil-letsusse sees ka römustab?

Jah Jummal römustab neid jo sin ilmas nende willetsuste sees.

2 Kor. 1, 3. 4. 5. Kideitud olgo Jummal ja meie Issanda Jesu se Kr stusse Issa, se süddamelikko halastusse Issa, ja keige trööstimisse Jummal, kes meid trööstib keige meie willetsusse sees, et meie woime trööstida neid, kes keigesugause willetsusse sees on, se trööstimisega, misga meid endid Jummalast trööstirakse. Sest otsego meil Kristusse kannatamissi paljo on, nenda trööstitakse meid fa rohkesti Kristusse läbbi.

XIV. Kas need waggad wahhest keigest willetsussest peäswad?

Jah, nemmad peäswad keigest willetsussest, kui Jummal neid ühhe önsa surma läbbi siit ma-ilmast árrakorristab a) viimsel páwal surnust ülesárratab b) ja omma taewariki wottab c).

a) Luk. 23, 43. Tödest minna ütlen sulle: tåna na pead fa minnoga Paradisis ollema.

b) Ioan. 5, 28. 29. Tund tuldeb, millal keik, kes haudada sees on, peawad temma, Jummal Poia, heäie kuulma ja wålja tulema, kes on head teinud, ello ülestousmisseks; agga kes on pahha teinud, hukkamoistmissee ülestousmisseks.

c) Matt. 25, 34. Siis wottab öolda kunningas neile, kes temma parremal käel on: Tulge tenna, minno Issa önnistud, párrige sedda kunningriki, mis teile on walmistud ma-ilma assutamisest.

XV. Ons nemmad siis taewas keigest waewast ja riistist lahti?

Jah, seál on nemmad keigest waewast lahti

lahti, nāwad Jummalat vallest vallesse,
ning tundwad Jummala sees ilmalöpmatta rōmo.

Ilm. 7, 16. 17. Neil ei pea ennam nālga egga janno ennam ollema; ei peoge nende peale langema pāike eggas mingisuggust pallamat, sest se Tal, mis kess au-järge on, peab kui karjane neid hoidma, ja neid juhhatama ellamatte weehallikatte jure, ja Jummal wōttab keik silma vissarad nende silmist ārapühkida.

Joh. 19. 25. 26. 27. Minna tean, et mo Lunastaja ellab, ja Temma jāāb wiimseks pōrmo peale seisma; ehl kūl ussid mo nahhaga seda libha sawad ārrakorinud, siiski saan ma omma libha seest Jummalat nāhha, kedda minna saan ennesele nāhha, ja minno silmad sawad tedda nāhha, ja mitte woōras. I Peetr. 1, 8.

2 Tim. 4, 18. Kūl Issand mind ka peāstab keigest nende kurjast teist, ja aitab omma tae-
wasse rigisse:

Temimale olgo au iggaweste igga-
wesseks aiaks, Amen.

